

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
De Heiligen der laatste Dagen.

Een Heer, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, die daar is boven allen en door allen en in u allen.

EFEZE 4 : 5 en 6.

No. 15. 1 Augustus.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50, -Amerika \$ 1.00.	6e Jaargang 1901.
------------------------	---	----------------------

Een Visioen,

gegeven aan JOSEPH SMITH JUN. en SIDNEY RIGDON te Hiram, Portage-Graafschap, Ohio, 16 Februari 1832. Leeringe en Verbonden, Afdeeling 76.

Hoort, o gij hemelen, en geef gehoor, o aarde, en verheugt gij inwoners derzelve, want de Heer is God en nevens Hem is er geen Zaligmaker:

Groot is Zijne wijsheid, wonderbaar zijn Zijne wegen, en de uitgebreidheid van Zijne werken kan niemand uitvinden.

Zijne doeleinden falen niet, noch is er iemand, die Zijne hand kan tegenhouden;

Van eeuwigheid tot eeuwigheid is Hij dezelfde en Zijne jaren hebben geen einde.

Want alzoo zegt de Heere: Ik, de Heer, ben genadig en goeder-tieren tot diegenen, welke mij vreezen, en schep behagen diegenen te eeren welke mij in gerechtigheid en waarheid tot het einde dienen.

Groot zal hun vergelding en eeuwig zal hun heerlijkheid zijn.

En aan hen zal ik alle verborgenheden openbaren, ja, al de verborgenheden van mijn koninkrijk van de dagen van ouds, en voor eeuwen welke komende zijn, wil ik aan hen bekend maken het goede welbehagen van mijn wil, betreffende alle dingen van mijn koninkrijk;

Ja zelfs de wonderen der eeuwigheid zullen zij weten. en de dingen welke komen zullen wil Ik hun toonen, zelfs de dingen van vele geslachten.

En hun wijsheid zal groot zijn en hun verstand tot den hemel reiken; en voor hen zal de wijsheid der wijzen vergaan, en het verstand der verstandigen zal tot niets worden.

Want door mijn Geest wil ik hen verlichten en door mijn macht zal ik de geheimen van mijn wil aan hen bekend maken;

ja zelfs die dingen welke het oog niet heeft gezien, noch oor gehoord, noch in het hart van den mensch is opgekomen.

Wij, Joseph Smith, Jun, en Sidney Rigdon, zijnde in den Geest op den zestienden van Februari, in het jaar van onzen Heer één duizend achthonderd twee en dertig.

Door de macht van den Geest waren onze oogen geopend en onze begripsvermogens waren verlicht, om te zien en te verstaan de dingen van God —

Zelfs die dingen welke waren van den beginne, voordat de wereld was, welke van den Vader verordineerd waren, door Zijn Eeniggeboren Zoon, welke in den boezem van den Vader was, zelfs van den beginne.

Van wien wij getuigenis geven, en de getuigenis welke wij geven is de volheid van het Evangelie van Jezus Christus, welke de Zoon is, welke wij zagen en met wien wij spraken in dit hemelsch visioen;

Want terwijl wij het werk van vertaling deden, hetwelk de Heer ons aangewezen had, kwamen wij tot het negen en twintigste vers van het vijfde hoofdstuk van Johannes, hetwelk aan ons gegeven werd als volgt.

Sprekende van de opstanding der dooden, aangaande diegenen welke de stem van den Zoon des menschen zullen hooren en voort zullen komen;

Zij welke goed gedaan hebben in den opstanding der rechtvaardigen, en zij welke kwaad gedaan hebben in de opstanding der onrechtvaardigen.

Nu dit veroorzaakte ons verwondering want het was ons in den Geest gegeven;

En terwijl wij over deze dingen dachten raakte de Heer de oogen van onze begripsvermogens aan en zij werden geopend en de heerlijkheid des Heeren scheen rondom ons.

En wij aanschouwden de heerlijkheid van den Zoon, aan de rechterhand des Vaders en wij ontvingen van zijn volheid;

En zagen de heilige engelen en diegenen welke geheiligd zijn voor zijn troon, aanbiddende God en het Lam, die hem aanbidt voor immer en altijd.

En nu na de vele getuigenissen welke van hem gegeven zijn, dit is de laatste getuigenis van allen, welke wij van Hem geven, dat Hij leeft;

Want wij zagen hem zelfs aan de rechterhand van God, en wij hoorden den stem welke getuigenis geeft dat Hij de Eengeborene des Vaders is.

Dat voor Hem en door Hem en van Hem de werelden zijn en geschapen werden, en de inwoners daarvan geboren zonen en dochters van God zijn.

En dit zagen wij eveneens, en geven getuigenis dat een engel van God, welke in autoriteit in de tegenwoordigheid van God was, welke tegen de Eeniggeboren Zoon, rebelleerde, welchen de Vader liefhad en in den boezem van den Vader was — ternedergeworpen was van God en den Zoon.

En Verderfs genaamd werd, want de hemelen weenden over hem — hij was lucifer een zoon van den morgen.

En wij zagen, en ziet, hij is gevallen! is gevallen! zelfs een zoon van den morgen.

En terwijl wij nog in den Geest waren, gebood de Heer ons, dat wij het visioen zouden schrijven, want wij aanschouwden Satan, dien ouden slang — zelfs den duivel — welke tegen God rebelleerde, en het koninkrijk van onzen God en van zijn Christus zocht te nemen.

Daarom strijdt hij tegen de Heiligen van God en omringt hen geheel.

En wij zagen een visioen van het lijden van diegenen tegen wien hij strijdde en dewelken hij overwon, want aldus kwam de stem des Heeren tot ons.

Aldus zegt de Heer aangaande al degenen, welke mijne macht kennen, en deelgenooten daarvan gemaakt zijn, en zichzelf toelieten door de macht van den duivel, overwonnen te worden, en de waarheid te verloochenen en mijne macht te tartten —

Het zijn zij welke de zonen des verderfs zijn, van welke ik zeg dat het voor hen beter ware geweest, indien zij nimmer geboren waren.

Want zij zijn vaten des toorns, veroordeeld den toorn van God te verduren, met den duivel en zijne engelen in eeuwigheid.

Aangaande dewelken ik gezegd heb, dat er voor hen in deze wereld geen vergiffenis is, noch in de wereld, welke komende is.

Hebbende den Heiligen Geest verloochend nadat zij dezelve ontvingen, en hebbende de Eenig-Geboornen Zoon van den Vader verloochend — hebbende hem bij zichzelf gekruisigd, en hem tot open schande gemaakt.

Zij zijn het welke heen zullen gaan in het meer van vuur en zwavel, met den duivel en zijne engelen.

En de eenige over dewelken de tweede dood eenige macht zal hebben.

Ja, voorwaar, de eenige welken in den juisten tijd des Heeren niet verlost zullen worden, na het verduren zijns toorns.

Want al de overigen zullen door de opstanding der dooden voortgebracht worden, door de overwinning en heerlijkheid van het Lam, hetwelk geslacht was, hetwelk in den boezem van den Vader was, voordat de werelden gemaakt waren.

En uit is het Evangelie, de blijde tijdingen waarvan de stem uit den hemel getuigenis aan ons gaf.

Dat hij in de wereld kwam, zelfs Jezus, om gekruisigd te worden voor de wereld, en de zonden der wereld te dragen, en de wereld te heiligen, en haar van alle ongerechtigheid te reinigen.

Dat door Hem allen mogen verlost worden welken de Vader in Zijn macht geplaatst heeft en door Hem gemaakt zijn.

Die de vader verheerlijkt, en al de werken zijner handen verlost, uitgenomen de zonen des verderfs, welken de Zoon verloochenen nadat de Vader Hem geopenbaart heeft;

Daarom verlost Hij allen behalve hen; zij zullen heen gaan in

eeuwige straf, met den duivel en zijne engelen te regeeren in eeuwigheid; waar hun worm niet sterft, en het vuur niet wordt uitgebluscht, hetwelk hunne kwelling is.

En het einde daarvan, noch de plaats daarvan, noch hun kwelling weet niemand

Noch was het geopenbaardt, noch is het, noch zal het aan den mensch geopenbaart worden, behalve aan diegenen welken daarvan deelgenoten gemaakt worden.

Niettegenstaande Ik, de Heer toon het door visioen aan velen, doch sluit het onmiddellijk weder op.

Daarom, het einde, de breedte, de hoogte, de diepte, en de ellende daarvan, begripen zij niet, noch eenig mensch, uitgenomen diegenen welke tot deze verdoemenis verordineerd zijn.

En wij hoorden de stem, zeggende; schrijf het visioen want zie! dit is het einde van het visioen van het lijden der ongoddelijken.

En wederom, wij geven getuigenis, want wij zagen en hoorden en dit is de getuigenis van het Evangelie van Christus, aangaande hen welken voortkomen in de opstanding der rechtvaardigen.

Zij zijn het welke de getuigenis van Jezus ontvingen, en geloofden aan zijn naam, en gedoopt werden volgens de wijze van zijne begrafenis, zijnde in zijn naam begraven in het water, en dit overeenkomstig het gebod, hetwelk hij heeft gegeven.

Dat door het houden der geboden, zij gewasschen en gereinigd mogen worden van al hunne zonden, en den Heiligen Geest ontvangen door het opleggen der handen van hem, welke tot deze macht verordineerd en verzegeld is.

En welken door geloof overwinnen en verzegeld zijn door den Heiligen Geest der beloften, welke de Vader uitstort over al degenen welke rechtvaardig en waar zijn.

Zij zijn het welke de Kerk van den Eerstgeboorne zijn.

Zij zijn het in wiens handen de Vader alle dingen gegeven heeft.

Zij zijn het welke Priesteren en Koningen zijn, welke van Zijn volheid en heerlijkheid ontvangen hebben.

En zijn Priesteren des Allerhoogste, volgens de ordening van Melchizedek, welke volgens de order van de Eeniggeboorne Zoon was.

Daarom gelijk het geschreven is, zij zijn Goden, zelf de zonen van God. —

Daarom, alle dingen zijn hunner, hetzij leven of dood, of tegenwoordige dingen, of de dingen welke komen, allen zijn hunner en zij zijn Christus's en Christus is Gods's

En zij zullen alle dingen overwinnen.

Daarom laat niemand roemen in den mensch, doch laat hem liever roemen in God, welke al zijne vijanden onder zijne voeten zal onderwerpen.

Wordt vervolgd.

Oliver Cowdery en de Lamanieten.

Genomen uit „The Missouri Persecutions”.

Reeds spoedig na de organisatie der Kerk in 1830, in September van hetzelfde jaar, ontstond een groot verlangen in de harten van verscheidene Ouderlingen aangaande de nakomelingen van het huis van Joseph, den zoon van Jakob — de Lamanieten — welke in het Westelijk gedeelte van Noord-Amerika leefden. Deze Ouderlingen wisten door het Boek van Mormon dat de doeleinden van God met hen zeer groot waren en zoo hoopten zij dat den tijd gekomen was, dat de beloften des Almachtige aangaande dit volk vervuld zou worden en dat zij het Evangelie ontvangen zouden en zich in de zegeningen van hetzelfde verheugen. Dientengevolge werd besloten om den Heer te vragen aangaande de gewenschtheid, om eenige Ouderlingen tot hen te zenden. In antwoord op deze vraag ontvingen zij eene openbaring waarin Oliver Cowdery, Peter Whitmer, Parley P. Pratt en Ziba Peterson geroepen werden tot eene zending naar de Lamanieten, welke in het Indiaan grondgebied en de Westelijke Staten woonden. Deze Zendelingen tot de Roodhuiden, bij wien zich onderweg Frederick G. Williams aansloot, kwamen in het midden van den winter te Independence, Missouri, aan. Independence was destijds een grensstad der beschaving, de scheidingslijn van de bezittingen in dien tijd van de Roodhuiden, ten westen van de Missouri Rivier.

Daar de Zendelingen zeer ontbloot van middelen waren en afgemat van de lange voetreis door een zeer schaars bewoonde landstreek; veel gelijkende op een wildernis, zoo werd er besloten dat twee van hen, welke tailors van beroep waren, in hun beroep te Independence zouden arbeiden. Terwijl de drie andere het grondgebied der Indianen betreden zouden, hetwelk door de Shawnees en Delewaar-Indianen bewoond werd.

De hoofdman van de Delewaren, gelijk Ouderling Parley P. Pratt hem beschrijft, was een „eerwaardig uitzierend persoon” en de „chef van tien stammen”, riep een veertigtal der hoofdmannen van zijn volk te zamen en tot hen hield Oliver Cowdery eene redevoering, welke in hoofdzaak luidde als volgt:

Bejaarde hoofdman en Eerwaardige Raad van de Deleware-natie: Wij zijn verheugd het voorrecht te hebben om tot u te spreken als onze Roode broeders en vrienden. Wij hebben eene lange reis gemaakt van de zijde waar de zon opkomt, om u blijde nieuws te brengen; wij zijn de wildernis doorgereisd, de diepe en wijde rivieren overgestoken en in de diepe sneeuw gewaad en stormen van den winter getrotseerd, om u belangrijke dingen mede te deelen, welke onlangs tot onze harten en ooren zijn doorgedrongen en hetwelk den rooden man goed zal doen zoowel als de bleekgezichten.

In het verleden waren de roode mannen velen in getal; zij bewoonden het land van zee tot zee, van den opgang der zon tot den ondergang; het geheele land was hunner; de Groote Geest

gaf het aan hen en geen bleekgezicht woonde te midden van hen. Thans echter zijn zij weinig in getal, hunne bezittingen zijn klein en de bleekgezichten zijn vele.

Duizenden van manen geleden (van de eene nieuwe maan tot de andere) toen de voorvaderen der Roode mannen in vrede leefden en het geheele land bezaten, sprak de Groote Geest met hen en openbaarde zijn wet en zijn wil en veel kennis aan hunne wijze mannen en profeten. Dit schreven zij in een boek te zamen met hunne geschiedenis. en alzoo de dingen welke over hunne kinderen in de laatste Dagen zou komen.

Dit boek was op gouden platen geschreven en was van den vader op den zoon overhandigd voor den tijd van vele eeuwen en geslachten.

Toen was het dat het volk voorspoedig was en sterk en machtig; het bebouwde de aarde, bouwde huizen en steden en had overvloed van goede dingen, gelijk de bleekgezichten thans bezitten.

Doch zij werden goddeloos; zij doodden de een den ander en vergoten veel bloed; zij doodden hunne wijze mannen en profeten en zochten het boek te verwoesten. De Groote Geest werd toornig en wilde tot hen niet meer spreken; zij hadden geene goede en wijze droomen meer; geen visioenen meer; geen engelen werden meer door den Grooten Geest tot hen gezonden; en de Heer gebood Mormon en Moroni, hunne laatste wijze mannen en profeten, het boek in de aarde te verbergen, opdat het in veiligheid mocht bewaard blijven. En dat het gevonden en bekend mocht worden aan de bleekgezichten in de laatste Dagen, welke het land zouden bezitten; dat zij het wederom aan de Roode mannen bekend zouden maken, ten einde hen tot een kennis te herstellen van den wil van den Grooten Geest en tot Zijn gunst. En indien zij dat boek dan wilden ontvangen en de dingen leeren welke daarin geschreven zijn, en doen overeenkomstig dezelve, zoo zouden zij tot alle hunne rechten en voorrechten hersteld worden; ophouden zouden te strijden en elkander te dooden. Eén volk zouden worden; de aarde in vrede bebouwen, in gemeenschap met de bleekgezichten, welke gewillig zouden zijn hetzelfde boek te gelooven en te gehoorzamen en goede menschen zijn en in vrede leven. Dan zouden de roode man groot worden en genoeg voedsel hebben en goede kleederen om te dragen, en in den gunst zijn bij den Grooten Geest en Zijne kinderen zijn, terwijl hij hun Vader zou zijn, en met hen spreken. Ook zou hij wederom profeten en wijze mannen onder hen verwekken, welke hen vele dingen zouden onderwijzen.

Dit boek hetwelk deze dingen bevat was in de aarde verborgen door Moroni, in een heuvel door hem Cumorah genoemd, welke heuvel is in den Staat thans genaamd New-York en nabij het dorp Palmyra, in Ontario-Graafschap.

In die nabijheid leefde een jonge man, Joseph Smith genaamd, welke veel tot den Grooten Geest bad, opdat hij de waarheid mocht kennen; De groote Geest zond een engel tot hem, en vertelde hem waar dit boek door Moroni verborgen was, welke hem gebodt

hetzelve te nemen. Hij ging overeenkomstig daarmede naar de plaats, en nam het uit de aarde, en vond het boek op gouden platen geschreven.

Doch het was geschreven in de taal van de voorvaders der roode mannen, daarom kon deze jonge man, zijnde een bleekgezicht, hetzelve niet verstaan; doch de engel vertelde en toonde hem, en gaf hem kennis van de taal en hoe het boek te vertalen. Alzoo vertaalde hij het in de taal der bleekgezichten, schreef het op papier en deed hetzelve drukken en publiceerde duizenden copiën onder hen. Daar zond hij ons tot de roode mannen om eenige copiën tot hen te brengen en hen dit nieuws mede te deelen. Derhalve zijn wij thans van hem gekomen en hier is een copie van het boek, hetwelk wij thans aan onzen rooden vriend den chef van de Delaware aanbieden en waarvan wij hopen dat hij zorg zal dragen dat hij het zal doen lezen en doen bekend worden onder zijn stam, het zal hen goed doen.

Daarna antwoordde de Indiaansche hoofdman:

Wij gevoelen ons inderdaad dankbaar voor onze blanke vrienden, welke zoo ver tot ons gekomen zijn en zulke moeite gedaan hebben om ons dit goede nieuws te vertellen. En in het bijzonder dit nieuws aangaande het boek van onze voorvaderen; het maakt ons hier verheugd (hij legde de hand op zijn hart). Het is thans winter en wij hebben ons pas in deze plaats gevestigd; de sneeuw is diep, en ons vee en paarden zijn stervende; onze tenten zijn arm; in het voorjaar hebben wij veel te doen — om huizen te bouwen, omschuttingen en boerderijen; doch wij zullen een raadhuis bouwen en tezamen komen en gij zult ons meer voorlezen en ons meer onderrichten, aangaande dit boek van onze voorvaarders en den wil van den Grooten Geest”.

Er ontstond aldus een groote belangstelling onder de Roodhuiden, aangaande het Boek van Mormon en zijn inhoud, hetwelk de jaloezie opwekte van de zendelingen van andere genootschappen, welke eveneens onder dien stam werkzaam waren. Zij beschuldigden de Ouderlingen valschelijk dat zij den vrede verstoorden en door hun invloed met den agent der Indianen (een staatsambtenaar van het gouvernement der Vereenigde Staten), werd hun het verblijf in die landstreek ontzegd.

Zoo eindigde het begin van de Zending onder de Lamanieten, hetwelk echter geen vergeefsche tocht was, daar vele blanken in Independence het Evangelie aannamen, waaronder vele mannen waren welke een groot en werkzaam deel namen in de eerste geschiedenis der Kerk in deze laatste Dagen. Doch ondanks deze oogenschijnlijke verhindering van het werk in die dagen onder de Lamanieten, zoo blijft het Woord des Heeren vast dat zij een groot en heerlijk volk zullen zijn, en thans zijn alreeds een aantal tot de Kerk van Christus toegevoegd. En na de geheele vervulling dezer belofte zien de Heiligen der laatste Dagen met groot verlangen uit, welks begin door de hand des Almachtige reeds gelegd is.

Geloof.

Geloof is het grootste woord in onze hedendaagsche woordenlijst. Eertijds was het voornamelijk een theologisch woord; nu behoort het tot de taal des alledaagschen levens. De wetenschappelijke gebruikt het, wanneer hij zijn telescoop hemelwaarts, buiten de hemelkaart der sterrekundigen, naar 'een grillige ster richt. Het wordt door den handelaar gebezigd, die met zijn schip naar een onbekende kust zeilt, verzekerd dat hij daar iemand zal vinden om zijne waren te koopen; het wordt door den schrijver gebruikt, die dag aan dag, de woorden schrijft, van welke hij overtuigd is dat zijne medemenschen die zullen lezen. Het is de talisman der hervormer die de waarheid in de lucht geschilderd ziet en den dag verwacht wanneer de wereld de wonderen zal zien en gelooven. En waarom zou het niet een levend woord tot den Christen zijn, tot wien het dagelijks gegeven is met het onzichtbaar in gemeenschap te komen, en visioenen, somtijds, van de heiligen stad — Nieuw Jeruzalem, te verkrijgen!

N. W. Crist. Advocate.

Notitie aangaande Emigratie.

In de toekomst zullen de gezelschappen Heiligen die van Liverpool vertrekken niet boven een zeker aantal mogen zijn. Daarom is het ons vriendelijk verzoek, dat alle degenen, welke naar Zion wenschen op te trekken, ons vooruit bericht zullen sturen, tenminste vijf weken voordat zij gereed zullen zijn. Dan zullen wij instaat zijn hun den juisten tijd van vertrek mede te deelen. Voor diegenen echter, welke ons reeds bericht gezonden hebben om den 13den Augustus a. s. te vertrekken, zal het goed zijn te dien tijde af te varen.

SYLVESTER Q. CANNON.

Ontslagen en Benoemingen.

Ouderling Jan Meibos, Kzn. van de Rotterdamsche Conferentie is van zijne Zending eervol ontslagen. Ouderling Meibos is zijne geheele zending in Rotterdam werkzaam geweest, uitgenomen de laatste drie maanden, in welke hij het werk in Utrecht is begonnen. Wij wenschen hem eene gelukkige en voorspoedige reis naar Amerika.

Ouderling Meeuwes Bakker is van zijn arbeid in Rotterdam ontslagen en geroepen, zijn werk in Utrecht voortzetten.

Ouderling Gerardus C. Bernards van Amsterdam is geroepen een Zending in de Nederlandsch-Belgische Zending te vervullen. Br. Bernards is geroepen in Rotterdam werkzaam te zijn.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

SYLVESTER Q. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

Goddelijke Autoriteit en wat deze vermag.

Door Ouderling H. De Brij.

Vervolg en slot van Bldz. 231.

En zoo wat gij zult binden op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en zoo wat gij outbinden zult op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn.

MATTHEUS 16 : 19.

Wij zullen thans zien of de wettige geroepen en geautoriseerde dienstknechten van God, ook zulk een macht in en na de dagen van Christus bezaten, als in de dagen waarvan het Oude Testament spreekt.

In de eerste plaats zij hier opgemerkt, dat het geschiedkundig tijdvak waarover het Oude Testament handelt, bijna vierduizend jaar geacht wordt te zijn; terwijl dat van het Nieuwe Testament nog geen honderd jaar is. Dus is haar geschiedkundig tijdvak, ongeveer veertig maal korter; bijgevolg zijn de feiten daarin aangegeven minder in getal aangeteekend, nochtans niet minder overtuigend.

Elkeen welke in de Heiligen Schrift gelooft, zal erkennen dat Christus gedurende zijn verblijf op aarde vele machtige werken deed; dat de zeventigers tot Christus wederkeerden en getuigenis gaven dat zelfs de duivelen hen onderworpen waren (Lukas 10 : 17). En indien zijne apostelen en discipelen somtijds daarin faalden, zulks niet was omreden zij geen macht daartoe hadden, doch omdat hun geloof niet sterk genoeg was hun macht uit te oefenen. (Mattheüs 17 : 20). Of ook wel dat er geen geloof genoeg in den persoon was aan wien zulk eene kracht uitgeoefend zou kunnen worden, gelijk van Christus zelf gezegd is; „en Hij heeft aldaar niet vele krachten gedaan vanwege hun ongelooft.” (Mattheüs 13 : 58). Na zooveel gezegd te hebben zullen wij het tijdperk overslaan, dat de Zaligmaker aan wien alle macht in hemel en op aarde gegeven was, van de aarde was weggenomen en zien of de handelingen van de dienstknechten van God daarna eveneens door Hem erkend werden.

Wij lezen in Handelingen 3, dat kort na de uitstorting van den Heiligen Geest, de Apostelen Petrus en Johannes, naar den Tempel te Jeruzalem gingen, alwaar een kreupele van zijn moeders schoot af, hen om een aalmoes bad. Petrus, wiens wettige autori-

teit zeker niet door geloovigen in twijfel kan worden getrokken, een apostel van den Zaligmaker der wereld, zeide tot hem: „Zilver of goud heb ik niet, maar hetgeen ik heb geve ik u: in den naam van Jezus den Nazerener, sta op en wandel.” Wat volgde? Wij lezen: „en de kreupele stond op en verheerlijkte God”. Het was door de macht Gods, aan zijn geautoriseerden dienstknecht gegeven, zooals de Apostel zelf zeide: „Wat ziet gij zoo sterk op ons, alsof wij door onze eigene kracht of godzaligheid deze hadden doen wandelen . . . . door den naam van Jezus Christus staat deze hier voor u gezond.

Dezelfde apostel werd na Joppe ontboden (Handelingen 9 : 38-41) alwaar Tabitha, eene vrouw vol van goede werken en aalmoezen, gestorven was. Nadat Petrus, de aanwezigen de opperzaal had doen verlaten, „knielde hij neder en bad; en zich keerende tot het lichaam, zeide hij: „Tabitha, sta op! En zij deed hare oogen open . . . en zat overeind”.

Nadat Paulus door den Heiligen Geest geroepen en afgezonderd was — verordineerd door het opleggen der handen — hebbende aldus goddelijke autoriteit ontvangen om in den naam des Heeren te handelen (Handelingen 13 : 1-3) ontmoette hij te Lystre (hoofdstuk 14 : 8-10) ook een kreupele van kindsheid af aan, „en ziende dat hij geloof had om gezond te worden; „Zeide, met groote stem, sta recht op uwe voeten. Het zelfde effect volgde als met Petrus, „En hij sprong op en wandelde”.

Het zou ons te ver voeren om alle zegeningen die de Apostelen aan de menschen in hunne dagen schonken, elk in het bijzonder te behandelen. Een kort en duidelijk verslag lezen wij in Handelingen 5 : 12-16. „En door de handen der Apostelen geschiedden vele teekenen en wonderen onder het volk . . . . kranken en die van onreine geesten gekweld waren, welke alle genezen werden”.

Doch niet alleen bezaten de apostelen deze macht, doch zij konden deze macht ook aan anderen mededeelen: gelijk wij uit het navolgende zien: Als de apostelen geen voldoende toezicht konden houden over de „dagelijksche bediening”, werden zeven mannen gekozen, welke, hetzij hier opgemerkt, reeds den Heiligen Geest ontvangen hadden, gelijk door de Apostelen na geloof, bekeering, en doop door onderdompeling tot de vergeving der zonden, beloofd was. Als deze mannen gekozen waren en door de apostelen door het opleggen der handen verordineerd waren, lezen wij van Stefanus en Filippus, twee van deze mannen, „En Stefanus, vol van geloof en kracht, deed wonderen en groote teekenen onder het volk (Handelingen 6 : 8). En van Filippus is gezegd: „En de scharen hoorden en zag de teekenen die hij, (Filippus) deed; Want vele die onreine geesten hadden . . . en vele geraakten werden genezen” (hoofdstuk 8 : 6, 7).

Laat ons nu beschouwen als zij de zegeningen onthielden zulks ook in den Hemel erkend werd.

De welbekende geschiedenis van Ananias en Saffira zijne vrouw, is een treffend voorbeeld: Als de dood reeds over Ananias gekomen

was, en Petrus Saffira ondervroeg en zij met het bedrog van Ananias instemde, zeide Petrus: „Zie de voeten dergenen die uwen man begraven hebben, zijn voor de deur en zullen u uitdragen. Voorwaar een streng vonnis, doch niettemin het werd op hetzelfde oogenblik vervuld.

Als Paulus het Woord des Heeren aan den Stadhouders Sergius Paulus predikte en door Elymas den toovenaar werd tegengestaan, vervuld met den Heiligen Geest zijnde, zeide: „O, gij kind des duivels vol van bedrog en arglistigheid . . . . gij zult blind zijn en de zon niet zien voor een tijd. En het getuigenis der Schrift is; „en van stonden af aan viel op hem duisternis en rondom gaande zocht hij die hem leiden mocht” (Handelingen 13 : 10, 11).

Wij zien dus duidelijk dat deze handelingen der apostelen en geroepen dienstknechten des Heeren in den hemel erkend werden, zelfs niet eens te spreken van die duizenden welke vergiffenis van zonden en den Heiligen Geest ontvingen, door hun prediking en de bediening der verordeningen van het Evangelie van Christus, aan die oprechte geloovige. Of ook de straffen welke in den dag des oordeels zullen worden toebedeeld vanwege de verwerping der dienstknechten Gods. Zooals Christus zelf zeide: „Voorwaar ik zeg u: het zal den lande van So'om en Gomorra verdragelijker zijn in den dag des oordeels, dan dezelve stad”. (Mattheüs 10 : 15.) Want indien de tijdelijke zegeningen of straffen, door de apostelen gegeven, in den hemel erkend of bekrachtigd werden, hoeveel te meer of minstens even juist zullen die dingen door den Heer erkend of bekrachtigd worden, welke door hem rechtsreeks geboden waren; en welke niet alleen op dit leven betrekking hebben, doch ook op het toekomstige — op de zaligheid of op het verlies der zaligheid van de zielen der menschen.

De leeringen van het Boek van Mormon zijn hier mede geheel in overeenstemming en niet minder duidelijk.

Vele verwoestingen door dienstknechten Gods aangekondigd, werden later door andere dienstknechten vermeld, als hebbende hunne vervulling gehad — zijnde door God erkend. Zooals de voorspelling van Abinadi, dat vele der nakomelingen van de Lamanieten door vuur zouden verbrand worden (Mosiah 17 : 15); de verwoesting van de steden, Zaremla, Moroni, Moronihah, enz. (Helaman 14 : 22-24). De verwoesting der Jaredieten en Nephtieten (Ether 13 : 2; 2 Nephi 1 : 10-11). Benevens de persoonlijke werken welke door hen gewrocht werden, gelijk als van Alma en Amulek welke niet in de kerken konden gehouden worden (Alma 3 : 31). Korihor door Alma met stomheid geslagen, (Alma 30 : 49); benevens de menigte van wonderen welke door de drie discipelen van Christus gedaan werden (4 Nephi 1 : 30, 31) Zulks vermocht goddelijke autoriteit in vroegere tijden.

Indien dus dezelve macht en autoriteit hersteld is, zoo moeten gelijke bekrachtiging van den Hemel getuigenis geven. Wij zullen eenige van zulke werken door den profeet Joseph Smith in den naam des Heeren gedaan, aanhalen, als bewijs dat deze macht

hersteld is, doch het zij hier opgemerkt dat zulk een macht vergezeld was en moet zijn, met het reine en onveranderlijke Evangelie van Christus.

Het eerste werk van dien aard door Joseph Smith verricht, was in 1830 aan Newel Knight zoon van Joseph Knight, die door een zekere macht der duisternis was aangegrepen, waardoor zijn aangezicht, vingers en handen geheel verwrongen werden en zelfs door de kamer geslingerd werd. Joseph Smith, welke ontboden was greep hem bij de hand, en na hem gevraagd te hebben of hij geloofde dat hij die macht bezat, bestrafte hij den duivel en gebod hem in den naam van Jezus Christus dezen persoon te verlaten. Onmiddelijk was Newel Knight van hem verlost en gaf getuigenis, dat hij zag, dat de duivel hem verliet en uit zijn gezicht verdween.

In 1834 als Joseph Smith met Zion's kamp (bestaande ongeveer uit 150 mannen) op reis was en eenige in ongehoorzaamheid tegen den profeet handelde waarschuwde hij hen, dat tenzij zij zich bekeerden, de vloek des Heeren over hen zou komen. Eenige weken later brak de Cholera onder hen uit, achtenzestig van hen werden daarmede geslagen en dertien van hen stierven.

Als de stad Nauvoo in 1839 in Illinois door de heiligen in de plaats Commerce genaamd, gesticht werd, brak een hevige koorts onder hen uit, en daar de heiligen veel vervolging geleden hadden en uitgeput van krachten waren bevonden er zich zieken in elk huis. De profeet zelf ontkwam niet, nochtans stond hij op en door de macht van zijn geloof in God verdreef hij die Pestilentie. Brigham Young geeft daarvan de volgende beschrijving.

„Joseph stond op van zijn bed, en de macht van God rustte op hem. Hij begon in zijn eigen huis en voorhof, gebiedende den zieken in den naam van Jezus Christus op te staan en gezond te worden. Hij zette zijn tocht van huis tot huis voort, en van tent tot tent, aan de oever der rivier, genezende de zieken totdat hij aan het laatste steenen huis kwam. Hier stak hij de rivier in een boot over, vergezeld van vele der Twaalven, en landde in Montrose. Hij kwam in de hut alwaar ik lag en gebod mij in den naam van Jezus Christus op te staan en genezen te zijn. Ik stond op en was genezen en volgde hem met de broederen der Twaalf in het huis van Elijah Fordham, welke gedacht werd stervende te zijn. Joseph begaf zich na zijne legerstede en nam hem bij de hand en gebod hem alzoo in den naam van Jezus Christus van zijn bed op te staan en genezen te zijn. Zijn stem was als de stem van God. Broeder Fordham stond onmiddelijk van zijn bed op, vroeg om zijne kleederen en volgde ons in de straat. Daarna gingen wij in het huis van Joseph B Nobles, welke zeer ziek was en die op dezelfde wijze werd genezen. En toen, door de macht van God gegeven, Joseph de zieken gezond gemaakt had, stak hij de rivier weder over en keerde huiswaarts. Dit was een dag om rimmer te vergeten”. (*Life of Brigham Young, pag. 33.*)

Het zou te veel tijd en plaats eischen alle machtige werken

in deze bedeeeling des tijds door hem en andere wettig geautoriseerde dienstknechten van God gedaan, aan te halen. Men herinnere zich slechts de vervulling der Profetie dat de Heiligen voort zouden gaan vervolgd te worden van stad tot stad, dat velen zouden omkomen en sommigen naar het rotsgebergte zouden gaan en behulpzaam zouden zijn in het maken van nederzettingen en steden en de Heiligen een groot en machtig volk zien worden. Ook de oorlog tusschen de Noordelijke en Zuidelijke staten, alle werken en profetiën, die door den Heer des Hemels en der aarde erkend en hare vervulling gekregen hebben.

Het is dus duidelijk bewezen in zooverre als zulks in een korte schets mogelijk is, dat ware dienstknechten macht hebben en hadden om te binden of ontbinden, te verzegelen of ontzegelen op aarde en dat zulks in de hemelen ontbonden of gebonden is en zal zijn, waaruit blijkt dat God gisteren en heden en voor altijd dezelfde is. En indien er een tijd was, dat zulks niet bestond, zoo was zulks vanwege het ongeloof der menschen, gelijk zeer duidelijk en schoon in het Boek van Mormon is uitgedrukt. „En de reden waarom Hij ophoudt wonderen te doen onder de menschen, is omdat zij in ongeloof ronddoolen en zich afkeeren van de rechte wegen en den God niet kennen in wien zij moeten vertrouwen. (Mormon 9 : 20).

Als een klein Kind.

„Tenzij gij wordt gelijk de kinderkens, zoo zult gij in het koninkrijk der hemelen geenszins ingaan”. Alzoo zeide de groote Leeraar, de Verlosser der wereld. Door deze toevoeging toonde de Meester aan Zijne discipelen de noodzakelijkheid van geloof, zonder bedrog, nederig en gehoorzaam te zijn. Zij moesten hun geloof onvoorwaardelijk stellen in God. Zij moesten zonder huichelarij en bedrog zijn. Zij moesteu gewillig zijn onderricht te ontvangen en waarheid zonder tegenstand aannemen. Zij zouden niet opgeblazen zijn van eigenwaarde, noch een overheerschenden invloed over anderen uitoefenen. Zij zouden alle geboden houden en zich aan elke goddelijken eisch onderwerpen en bij elk woord leven dat van den mond van den Eeuwigen Vader uitgaat. Deze kinderlijkheid van geest en gedrag werd niet bedoeld zwakte van geest te veroorzaken of over lichtgeloovigheid, onderwerping aan schreeuwend onrecht en kwaad, of het niet uitoefenen van die machten en eigenschappen welke tot mannelijkheid in zijn volste kracht en ontwikkeling van sterkte behoort. De godsdienst van Jezus Christus sluit den vooruitgang en groei der menschheid in elk opzicht in zich. Het staat de uitoefening niet in de weg van de bekwaamheden waarmede de Schepper de menschelijke familie begiftigd heeft. Het zoekt het zoo te regelen, dat alles tot zijn wettig gebruik kan aangewend worden, voor het persoonlijk nut en algemeene welvaart.

Kinderlijk te zijn in den geest als Christus zulks verlangt, sluit niet in zich het onnadenkend aannemen van elk schoon stelsel, dat door verleiders of door zwakken van verstand mag verteld worden, of iets dat van christenen een klas van menschen zou kunnen maken om een prooi te worden van bedriegers en tyrannen. Kinderlijkheid tot het aannemen van de waarheid, zachtmoedigheid van karakter, vertrouwen en geloof in het hoogste Wezen en gehoorzaamheid aan Zijn Woord, zijn alle overeenkomstig met mannelijkheid van karakter, sterkte van geest en beide, lichamelijke en geestelijke kracht. Volkomen man zijn, is de naaste weg tot de heerlijkheid van de godheid.

Datgene wat Christus gering schatte, toen hij de woorden uitsprak, welke wij aangehaald hebben, was het tentoonstellen van het verlangen voor het meesterschap onder Zijne onmiddellijke volgelingen. Zij zouden niet met elkander twisten wie van hen de meeste zou zijn. Zij moesten niet twijfelachtig, cynisch of twistachtig zijn. Zij moesten niet gewelddadig in geest of daden zijn. Zij zouden niet lichtgeraakt zijn of het verlangen hebben anderen onrecht te doen. Zij zouden hun weg niet winnen door de kracht van wapenen of door het onderdrukken van hunne medemenschen. Zij zouden voortgaan met zachtmoedigheid, vriendelijkheid en genegenheid, altijd leerzaam en vatbaar zijn voor goede indrukken en voor het licht hetwelk van boven komt.

Er zijn toestanden in den kinderleeftijd, welke niet geschikt zijn voor dien van de volwassene. De groote leermeester bedoelde niet dat de opgegroeide man in de onvolkomenheid zijner vroegere jaren zou blijven. De Apostel Paulus zeide: „Toen ik een kind was sprak ik als een kind, ik dacht als een kind; doch toen ik een man werd, zoo legde ik terzijde alle kinderlijke dingen“. Hij zeide zulks, wel is waar, met het oog op de toekomst tot die volmaaktheid, welke hij verwachtte te bereiken na deze staat van bestaan. Doch zijne redeneering is toepasselijk op den groei der menschheid en illustreert het doel hetwelk wij hiermede in verband wenschen te brengen.

Een kinderlijke natuur ten opzichte van goddelijke dingen, verlangd niet zulke eenvoudigheid, waardoor een discipel van den Zaligmaker belachelijk zou gemaakt worden voor menschelijke dubbelhartigheid of zwak in de verdediging van zijn rechten en vrijheden. Vriendelijk, geduldig en vertrouwende te zijn is christelijk, gelijk als Hij getoond heeft in zijn onderwerping aan den goddelijken wil, toen hij „als een lam ter slachting geleid werd“, doch hetwelk zoo machtig gemanifesteerd werd als Hij de huichelaar bestrafte, den goddelooze bedreigde, en de onverwerping van ongerechtigheid, dwaling en verdrukking bekend maakte. Gelijk Zijn karakter twee zijden had, zoo zijn er twee zijden tot de beteekenis van Zijne leeringen.

De Handschriften der Tooverkunst van Egypte.

In de oude overleveringen en geschiedenissen is het land van Egypte immer vermeld als zijnde de wieg van de tooverkunst. In den Joodschen Talmud, inderdaad, is er een gezegde, dat, toen dertien deelen van de tooverkunst geschapen waren, twaalf er van tot Egypte werden aangewezen. Daarom wordt een bijzonder belang gehecht tot de handschriften betreffende de tooverkunst, welke van de gegraven bibliotheken van Egyptische tempelen herkregeu mogen worden. Onder deze tooverachtige papyri was eene beroemde reeks van verhalen om Selmee-Khamnas (de oudste zoon van Rameses II, de Faraö van den tijd van Mozes) gegroepeerd, van wien er een standbeeld in het Britsche Museum is. Hij was een hooge priester van Memphis, en bij wijze van overlevering wordt gezegd zich aan de studie van de tooverkunst gewijd te hebben, voornamelijk tot eene hasporing naar „de tooverrollen door de vingers van den schrijf-God Thoth geschreven. Dit papyrus werd waarschijnlijk door eenen verteller uit Memphis gebruikt. De voortbrenger heeft verhalen uit verscheidene eeuwen en van verschillende bronnen verzameld, welke om zijnen held gegroepeerd zijn. De zeldzaamste zijn enkele tussehenverhalen, aanmerkelijk gelijk de wonderen van Mozes en de plagen in Egypte.

Deze geschiedenis vermelden eenen grooten strijd in de tooverkunst tussehen de toovenaren van Egypte en Ethiopië, de wijsheid van Egypte vertegenwoordigd zijnde door Le-Asiris, den zoon van Khamnas. Deze twist schijnt overeen te stemmen met de overlevering in de Bijbel vermeld van „Jannes en Jambres die Mozes tegenstonden“ (II Timotheus 3 : 8). De twee Ethiopische toovenaren roemden over de daden van de tooverkunst, welke zij konden verrichten. Een zeide: „Ik zal mijne tooverkunst op het land van Egypte brengen, en ik zal veroorzaken dat het volk van Egypte drie dagen en drie nachten zonder het licht zal zijn.“ Hier schijnt een vreemd en bijna letterlijke overzetting van de negende plaag—“ er werd eene dikke duisternis in het gansche Egypte land, drie dagen.“ (Exod. 10 : 22). Eene andere overeenkomst is in de woorden van den tweeden Ethiopiër. De toovenaar geeft als een teeken tot zijne moeder, dat „indien gij zult etende of drinkende zijn, de wateren zullen de kleur van bloed zijn.“ De gelijkenis in de Hebreeuwsche lezing is niet juist zoo veel als in de eerste aanhaling, maar het is echter zonderling gelijk de verandering van de wateren tot bloed (Exodus 7 : 17) Eindelijk, er is eene merkwaardige plaats, ongelukkig verminkt, welke schijnt een weinig van de geschiedenis van Mozes in de biezen te bevatten. De zoon van Khamnas, de Kampioen van Egypte, gelijk Mozes was van de Helveërs, volgens de overlevering, hier gegeven, was eene weder vleeschwording van een ouder, wijs man, genaamd Hor, „de zoon van de negerin“, toen hij zijne tegenstanders overwon en een van

hen, hem het verwijt deed met de woorden: „Zijt gij niet degene dien ik van de biezen van Ra (de rivier de Nijl) behouden heb? uw metgezel verdronken zijnde“.

Londen Post.

Gemengd Nieuws.

Een korten tijd geleden bracht Apostel John Henry, Smith en eenige anderen een bezoek aan de koloniën der Heiligen der laatste Dagen in Mexico en hadden een aangename ontmoeting met Herminus Diaz, President der Republiek van Mexico, welke grootelijks door zijn volk bemind is Hij gaf zijne tevredenheid te kennen met de nederzetting der Heiligen der laatste Dagen in Mexico, zeggende dat zij een werkzaam en een gewenschte klasse van menschen waren, welke onder het volk leefden. Pres. Diaz zond alzoo zijne genegen groetenis aan Pres. Lorenzo Snow, door wien hij vriendelijk wenscht herinnerd te worden.

Gedurende de maand Mei betaalden de mijnen in Utah een totaal van 189,500 dollar (f 478.750) aan interest uit. De olievelden in het Oosten van Utah, trekken heden veel aandacht en het is gezegd, dat mannen van middelen zeer belangstellend dienaangaande zijn.

Overleden.

Op Donderdag 18 Juli l.l. overleed na een ernstige ziekte te Seraing, Prov. Luik-België, Marie Bernardine S. Rentmeister, dochtertje van Jean en Agatha, Pleger, Rentmeister. Zij w's geboren 1 Sept. 1895 in dezelfde plaats, en ingezegend op 4 Dec. 1898, door Ouderling A. van de Graaf.

Op Maandag 8 Juli l.l. overleed te Ogden, Utah, Willem van Dijke, welke zoowel in Holland als in Utah het Evangelie in getrouwheid en oprechtheid des harten nageleefd heeft. Het verlies door zijn sterven geleden is zeer groot, aangezien hij zijne echtgenoot met een vijftal te jeugdige kinderen nalaat, om zijn verlies ten volle te bescffen en waarvan de jongste bij zijn overlijden juist het levenslicht had ontvangen. Wij hopen dat de Geest des Heeren en vriendschap van vrienden en bekenden, onze geachte zuster in deze uren van beproeving haar leed zullen verzachten en dragelijk doen zijn.

I N H O U D:

Te en Visioen (aan Joseph Smith en Sidney Rigdon)	Blz. 225	Goddelijke Autoriteit en wat deze vermog (stof)	Blz. 233
Oliver Cowdery en de Lamanieten	„ 229	Als een klein Kind	„ 237
Geloof	„ 232	De Handschriften der Tooverkunst in Egypte	„ 239
Notitie aangaande Emigratie	„ 232	Gemengd Nieuws	„ 240
Ontslagen en Benoemingen	„ 232	Overleden	„ 240

Uitgave van S. Q. CANNON, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.